

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Directorivm Inqvisitorvm F. Nicolai Eymerici Ordinis Prædicatorum

Nicolaus <Eymericus>

Venetiis, 1607

Tenor Avtem Articvlorvm Ioannis Husz, sequitur, & est talis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13589

- 12 Prælatus excommunicans clericum, qui appellauit ad regem vel ad concilium regni, eo ipso traditor est Regis & Regni.
- 13 Illi qui dimittunt prædicare siue audire verbum Dei, propter excommunicationem hominum, sunt excommunicati, & in Dei iudicio traditores Christi habebuntur.
- 14 Licet alicui diacono vel presbytero prædicare verbum Dei, absque auctoritate sedis Apostolicæ siue Episcopi catholici.
- 15 Nullus est dominus ciuilis, nullus est Prælatus, nullus est Episcopus, dum est in peccato mortali.
- 16 Domini temporales possunt ad arbitrium suum auferre bona temporalia ab Ecclesia, possessionis habitualiter delinquentibus, id est, ex habitu, non solum actu, delinquentibus.
- 17 Populares possunt ad suum arbitrium dominos delinquentes corrigere.
- 18 Decimæ sunt putæ elemosynæ, & possunt Parochiani, propter peccata suorum Prælatorum, ad libitum suum eas auferre.
- 19 Speciales orationes applicatæ vni personæ per Prælatos vel religiosos, non plus profunt eidem quàm generales, ceteris paribus.
- 20 Conferens elemosynam fratribus, est excommunicatus eo facto.
- 21 Si aliquis ingreditur religionem priuatam qualemcumque, tam possessionatorum, quàm mendicantium, redditur ineptior & inhabilior ad obseruationem mandatorum Dei.
- 22 Sancti instituentes religiones priuatas, sic instituendo peccauerunt.
- 23 Religiosi viuentes in religionibus priuatis, non sunt de religione Christiana.
- 24 Fratres tenentur per labores manuum victum acquirere, & non per mendicitatem.
Prima pars est scandalosa & præsumptuose asserta, pro quanto sic generaliter & indistinctè loquitur: & secunda erronea, pro quanto asserit mendicitatem fratribus non licere.
- 25 Omnes sunt Simoniaci, qui se obligant orare pro alijs, eis in temporalibus subuenientibus.
- 26 Oratio præficti, nulli valet.
- 27 Omnia de necessitate absoluta eueniunt.
- 28 Confirmatio iuuentum, clericorum ordinatio, locorum consecratio, referuantur Papæ & Episcopis propter cupiditatem lucri temporalis & honoris.
- 29 Vniuersitates, studia, collegia, graduationes & magisteria in eisdem, sunt vana gentilitate introducta, & tantum profunt Ecclesiæ sicut diabolus.
- 30 Excommunicatio Papæ vel cuiuscumque Prælati non est timenda, quia est censura Antichristi.
- 31 Peccant fundantes claustra; & ingredienti, sunt viri diabolici.
- 32 Ditare clerum, est contra regulam Christi.
- 33 Silvester Papa, & Constantinus Imperator, errauerunt Ecclesiam dotando.
- 34 Omnes de ordine mendicantium, sunt heretici; & dantes eis elemosynam, sunt excommunicati.
- 35 Ingrediens religionem aut aliquem ordinem, eo ipso inhabilis sunt ad obseruanda diuina præcepta, & per consequens ad perueniendum ad regnum cælorum, nisi apostatauerint ab eisdem.
- 36 Papa cum omnibus clericis suis possessionem habentibus, sunt heretici, eo quod possessiones habent: & consentientes eis, omnes videlicet domini sæculares & ceteri laici.
- 37 Ecclesia Romana est synagoga satanæ; nec Papa est proximus & immediatus Vicarius Christi & Apostolorum.
- 38 Decretales epistolæ sunt apocryphæ, & seducunt à fide Christi, & clerici sunt stulti, qui student eas.
- 39 Imperator & domini sæculares, sunt seducti à diabolo, vt Ecclesiam dotarent bonis temporalibus.
- 40 Electio Papæ à Cardinalibus, à diabolo est introducta.
- 41 Non est de necessitate salutis, credere Romanam Ecclesiam esse supremam inter alias Ecclesias.
Error est, si per Romanam Ecclesiam intelligat vniuersalem Ecclesiam, aut concilium generale, aut pro quanto negaret primatum summi Pontificis super alias Ecclesias particulares.
- 42 Fatuum est credere indulgentijs Papæ & Episcoporum.
- 43 Iuramenta illicita sunt, quæ sunt ad corroborandum humanos contractus, & commercia ciuilia.
- 44 Augustinus, Benedictus, & Bernardus damnati sunt, nisi penituerint de hoc, quod habuerunt possessiones, & instituerunt, & intrauerunt religiones: & sic à Papa vsque ad vltimum religiosum, omnes sunt heretici.
- 45 Omnes religiones indifferenter introductæ sunt à diabolo.

Constantien.
concil. scil. 8.

T E N O R A V T E M A R T I C V L O R V M
Ioannis Husz, sequitur, & est talis.

- 1 VNICA est sancta vniuersalis Ecclesia, quæ est prædestinatorum vniuersitas; & infra sequitur:
2 Vniuersalis sancta Ecclesia tantum est vna, sicut tantum vnus est numerus omnium prædestinatorum.
Paulus nunquam fuit membrum diaboli, licet fecit quosdam actus actibus Ecclesiæ malignantium conformes.

Præficti,

- A Præfenti, non sunt partes Ecclesiæ, cum nulla pars eius finaliter excidat ab ea, eo quod prædestinationis charitas, quæ ipsam ligat, non excidit. 3
- Duæ naturæ diuinitas & humanitas, sunt vnus Christus. 4
- Præfentis, etsi aliquando est in gratia secundum præsentem iustitiam, tamen nunquam est pars sanctæ Ecclesiæ, & prædestinatus semper manet membrum Ecclesiæ, licet aliquando excidat à gratia ad uentitia, sed non à gratia prædestinationis. 5
- Sumendo Ecclesiam pro conuocatione prædestinatorum, siue fuerint in gratia, siue non, secundum præsentem iustitiam, isto modo Ecclesia est articulus fidei. 6
- Petrus non est, nec fuit caput Ecclesiæ sanctæ catholicæ. 7
- Sacerdotes quomodolibet criminose uiuentes, Sacerdotij pollunt potestatem: & sic, ut filij infidelis, sentiunt infideliter de septem Sacramentis Ecclesiæ, de clauibus, officijs, censuris, moribus, cæremonijs, & sacris rebus Ecclesiæ, ueneratione reliquiarum, indulgentijs, & ordinibus. 8
- Papalis dignitas à Cæsare inoleuit, & Papæ perfectio & institutio à Cæsaris potentia emanauit. 9
- B Nullus sine reuelatione assereret rationabiliter de se vel alio, quod esset caput Ecclesiæ particularis, nec Romanus Pontifex est caput Romanæ Ecclesiæ particularis. 10
- Non oportet credere, quod iste quicumque est Romanus Pontifex, sit caput cuiuscumque particularis Ecclesiæ sanctæ, nisi Deus eum prædestinauerit. 11
- Nemo gerit vicem Christi vel Petri, nisi sequatur eum in moribus, cum nulla alia sequela sit pertinentior, nec aliter recipiat à Deo Procuratoriam Potestatem: quia ad illud officium Vicariatus requiritur & morum conformitas, & instituentis auctoritas. 12
- Papa non est uerus & manifestus successor Apostolorum principis Petri, si uiuit moribus contrarijs Petro: & si querit Auaritiam, tunc est Vicarius Iudæ Scarioth. Et pari euidencia Cardinales non sunt ueri & manifesti successores collegij aliorum Apostolorum Christi, nisi uixerint more Apostolorum, seruantes mandata & consilia Domini nostri Iesu Christi. 13
- Doctores ponentes quod aliquis per censuram Ecclesiasticam emendandus, si corrigi noluerit, seculari iudicio est tradendus pro certo sequuntur in hoc Pontifices, Scribas & Phariseos, qui Christum non uolentem eis obedire in omnibus, dicentes, Nobis non licet interficere quemquam, ipsum seculari iudicio tradiderunt, & quod tales sint homicidij grauiores quàm Pilatus. 14
- C Obedientia Ecclesiastica, est obedientia secundum adinventionem Sacerdotum Ecclesiæ, præter expressam auctoritatem scripturæ. 15
- Diuisio immediata humanorum operum est, quod sunt uel uirtuosa, uel uitiosa: quia si homo est uirtuosus, & agit quidquam, tunc ait uirtute; & si est uirtuosus, & agit quidquam, tunc agit uirtuose, quia sicut uirtutum quod crimen dicitur seu mortale peccatum, inficit uniuersaliter actus hominis uitiiosi, sic uirtus uiuificat omnes actus hominis uirtuosi. 16
- Sacerdotes Christi uiuentes secundum legem eius, & habentes scripturæ notitiam, & affectum ad edificandum populum, debent prædicare, non obstante præfensa excommunicatione. & infra, Quod si Papa uel aliquis prælatus mandat Sacerdoti sic disposito, non prædicare, non debet subditus obedire. 17
- D Quilibet prædicantis officium de mandato accipit, qui ad Sacerdotium accedit: & illud mandatum debet exequi, præfensa excommunicatione non obstante. 18
- Per censuras ecclesiasticas excommunicationis, suspensionis, & interdicti, ad sui exaltationem clerus populum laicalem sibi suppeditat, auaritiam multiplicat, malitiam protegit, & uiam preparat Antichristo. Signum autem euidens est, quod ab Antichristo tales procedunt censuræ, quas uocant in suis processibus fulminationes, quibus clerus principalissime procedit contra illos, qui denudant nequitiam Antichristi, qui clerum pro se maxime usurpabit. 19
- Si Papa est malus & præfentis si est præfentis, tunc ut Iudas Apostolus est diabolus, fur & filius perditionis, & non est caput sanctæ militantis Ecclesiæ, cum nec sit membrum eius. 20
- Gratia prædestinationis est uinculum, quo corpus Ecclesiæ, & quodlibet eius membrum iungitur Christo capiti insolubriter. 21
- Papa uel prælatus malus, & præfentis, est equiuoce pastor, & uere fur, & latro. 22
- E Papa non debet dici sanctissimus, etiam secundum officium, quia aliàs rex deberet etiam dici sanctissimus, secundum officium, & terrores & præcones dicerentur sancti, immo etiam diabolus deberet dici sanctus, cum sit officarius Dei. 23
- Si Papa uiuat Christo contrarie, etiam si ascenderet per rectam & legitimam electionem secundum constitutionem humanam uulgatam, tamen aliunde ascenderet, quàm per Christum, dato etiam quod intraret per electionem à Deo principaliter factam: nam Iudas Scarioth, rite & legitime est electus à Deo Christo Iesu ad episcopatum, & tamen ascendit aliunde in ouile ouium. 24
- Condemnatio quadraginta quinque articulorum Ioannis Vicleff per doctores facta, est irrationalis, & iniqua, & male facta, & ficta est causa per eos allegata, uidelicet ex eo, quod nullus eorum sit catholicus, sed quilibet eorum aut est hæreticus, aut erroneus, aut scandalosus. 25
- Non eo ipso quo electores uel maior pars eorum consenserint uiua uoce secundum ritum hominum in personam aliquam, eo ipso illa persona est legitime electa, uel eo ipso est uerus & manifestus successor 26

cessor vel Vicarius Petri Apostoli vel alterius Apostoli in officio ecclesiastico; unde siue electores bene, siue male elegerint, operibus electi debemus credere. Nā eo ipso quo quis copiosius operatur merito ad profectum Ecclesie, habet à Deo ad hoc copiosius potestatem.

27 Non est scintilla apparentia, quod oporteat esse vnum caput in spiritualibus regens ecclesiam, quod semper cum ipsa ecclesia militante conuerteretur, & conseruetur.

28 Christus sine talibus monstruosis capitibus per suos veraces discipulos sparsos per orbem terrarum, melius suam ecclesiam regularer.

29 Apostoli & fideles Sacerdotes Domini strenue in necessarijs ad salutem regularunt ecclesiam antequam Papæ officium foret introductum: sic facerent, deficiente per summe possibile Papa vsque ad diem iudicij.

30 Nullus est dominus ciuiliſ, nullus est prælatus, nullus est episcopus dum est in peccato mortali.

Super præmissis autem articulis, quilibet de eis suspectus, seu in eorum assertione deprehensus, iuxta modum interrogetur infraſcriptum: In primis vtrum cognouerit Ioannem Vvicleff de Anglia, Ioannem Hulfz de Bohemia, Hieronymum de Praga, seu aliquem eorum, & unde habuerit eorum notitiam, & vtrum cum eis velleorum aliquo, dum viuere, considerationem vel amicitiam habuerit.

Item, vtrum sciens ipsos seu aliquem ipsorum excommunicatos, scienter participauerit cum illis, reputans & dicens talem participationem non esse peccatum.

Item, vtrum, post mortem eorum pro eisdem seu aliquo eorum orauerit, & publice vel occulte opem pietatis exercuerit, asserens eos fore beatos & saluos.

Item, vtrum eos vel aliquem eorum sanctos reputauerit & dixerit, & eis venerationes velut sanctis exhibuerit.

Item vtrum credat, teneat, & asserat, quod quodlibet concilium generale, & etiam Constantiense, vniuersalem ecclesiam representet.

Item, vtrum credat quod illud quod sacrum concilium Constantiense, vniuersalem Ecclesiam representans approbavit, & approbat in fauorem fidei, & ad salutem animarum, quod hoc est ab vniuersis Christi fidelibus approbandum & tenendum. Et quod condemnauit & condemnat esse fidei vel bonis moribus contrarium, hoc ab eisdem esse tenendum pro condemnato, credendum, & asserendum.

Item, vtrum credat, quod condemnationes Ioannis Vvicleff, Ioannis Hulfz, M Hieronymi de Praga, factæ de personis eorum, libris & documentis per sacrum generale Constantiense concilium, fuerint rite, & iuste, factæ, & a quolibet catholico pro talibus tenendæ & firmiter asserendæ.

Item, vtrum credat, teneat, asserat Ioannem Vvicleff de Anglia, Ioannem Hulfz de Bohemia, & Hieronymum de Praga, fuisse hæreticos, & pro hæreticis nominandos ac deputandos, & libros, & doctrinas eorum fuisse & esse peruersas, propter quos & quas eorum pertinacias, per sacrum concilium Constantiense pro hæreticis condemnati.

Item, vtrum habeat in sua potestate aliquos tractatus, opuscula, epistolas, vel quæcunque alia scripta in quocunque idiomate per Ioannem Vvicleff, Ioannem Hulfz, & Hieronymum hæreticos, seu eorum pseudo discipulos & sequaces editos vel translatos, edita vel translata, quod illos vel illa ordinaro loci uel eius commissario seu Inquisitori sub iuramento præſentet.

Quod si apud se scripta huiusmodi se habere non cognouerit, sed alibi; quod iuret illa circa suum ordinariu vel alios supraſcriptos infra certum terminu sibi præſigendum deponere.

Item, vtrum credat, teneat, asserat Ioannem Vvicleff, Ioannem Hulfz, & Hieronymum hæreticos, seu eorum pseudo discipulos & sequaces editos vel translatos, edita vel translata, quod illum vel illos detegat vel manifestet, pro purificatione fidei siue executione iustitiæ.

Item specialiter litteratus interrogetur, vtrum credat sententiam facti Constantien. concilij super quadraginta quinque Ioannis Vvicleff, & Ioannis Hulfz triginta articulis superius descriptis, latam, fore veram & catholicam, scilicet, quod supraſcripti quadragintaquinque articuli Ioannis Vvicleff, & Ioannis Hulfz triginta, non sunt catholici, sed quidam ex eis sunt notorie hæretici, quidam erronei, alij temerarij, & seditiosi, alij piarum aurium offensiui.

Item vtrum credat asserat, quod in nullo casu sit licitum iurare.

Item, vtrum credat, quod ad mandatum iudicis iuramentum de veritate dicenda, vel quodlibet aliud ad causam opportunum etiam pro purificatione infamie faciendum, sit licitum.

Item, vtrum credat, quod periurium scienter commissum, ex quacunque causa vel occasione, pro conseruatione vite corporalis propriæ vel alterius, etiam in fauorem fidei sit mortale peccatum.

Item, vtrum credat, quod deliberato animo contemnens iuramentum Ecclesie, caremonias exorcismi, & catechismi aqua baptismatis consecrata, peccet mortaliter.

Item, vtrum credat, quod post consecrationem sacerdotis in Sacramento altaris sub velamento panis & vini, non sit panis materialis & vinum materiale, sed idem per omnia Christus, qui fuit in cruce passus, & sedet ad dexteram Patris.

Item, vtrum credat & asserat, quod facta consecratione per Sacerdotem, sub sola specie panis tantum, & præter speciem vini, sit vera caro Christi, & sanguis & anima & deitas & totius Christus, ac idem corpus absolute & sub vna qualibet illarum specierum singulariter.

Item

Modus interrogandi hæreticos aut de hæresi suspectos.

A Item, vtrum credat, quod consuetudo communicandi personas laicales sub specie panis tantum, ab Ecclesia vniuersali obseruata, & per sacrum concilium Constantiæ approbata, sit seruanda sic, quod non liceat eam approbare, aut sine ecclesiæ auctoritate pro libito immutare. Et quod dicentes pertinaciter oppositum præmissorum, tanquam hæretici vel sapientes heresim, sint arceudi & puniendi.

Item, vtrum credat, quod Christianus contemnens susceptionem Sacramentorum Confirmationis, vel Extreme Vnctionis, aut solemnizationis Matrimonij, peccet mortaliter.

Item, vtrum credat, quod Christianus vltra contritionem cordis, habita copia sacerdotis idonei, soli Sacerdoti de necessitate salutis confiteri teneatur, & non laico seu laicis quantumcunque bonis & deuotis.

Item, vtrum credat, quod Sacerdos in casibus sibi permissis, possit peccatorem confessum & contritum a peccatis absolueri, & sibi poenitentiam iniungere.

Item, vtrum credat, quod malus Sacerdos cum debita materia & forma & cum intentione, facienda quod facit ecclesia, vere conficiat, vere absoluat, vere baptizet, & vere conferat alia Sacramenta.

B Item, vtrum credat, quod Beatus Petrus fuerit vicarius Christi, habens potestatem ligandi & soluendi super terram.

Item, vtrum credat, quod Papa canonice electus, qui pro tempore fuerit eius nomine proprio expresso, sit successor B. Petri habens supremam auctoritatem in ecclesia Dei.

Item, vtrum credat auctoritatem iurisdictionis Papæ, archiepiscopi, & episcopi in soluendo & ligando, esse maiorem auctoritate simplicis Sacerdotis, etiam si curam animarum habeat.

Item, vtrum credat, quod Papa omnibus Christianis vere contritis & confessis, ex causa pia & iusta possit concedere indulgentias in remissionem peccatorum, maxime pia loca visitantibus, & ipsi manus suas porrigentibus adiutrices. Vtrum credat quod ex tali concessione visitantes ecclesias ipsas & manus adiutrices eis porrigentes, huiusmodi indulgentias consequi possint.

C Item, vtrum credat, quod singuli episcopi suis subditis secundum limitationem sacrorum canonum, huiusmodi indulgentias concedere possint.

Item, vtrum credat & asserat, licitum esse, Sæctorum reliquias imagines à Christi fidelibus venerari.

Item, vtrum credat, quod Papa vel alius prælatus proprijs nominibus Papæ pro tempore expressis, vel ipsorum vicarij possint, suam subditum ecclesiasticum siue sæcularem propter inobedientiam siue contumaciam excommunicare, ita quod talis pro excommunicato sit habendus.

Item, vtrum credat, quod inobedientia siue contumacia excommunicatorum crescentem, prælati vel eorum vicarij in spiritualibus, habeant potestatem aggravandi & reaggravandi, interdictum ponendi & brachium sæculare inuocandi, & quod illis censuris per inferiores sit obediendum.

Item, vtrum credat, quod Papa vel alij prælati & eorum vicarij in spiritualibus, habeant potestatem Sacerdotes & laicos inobedientes & contumaces excommunicandi, ab officio, beneficio, ingressu ecclesiæ & administratione ecclesiasticorum Sacramentorum suspendendi.

Item, vtrum credat, quod liceat personis ecclesiasticis absque peccato, huius mundi habere possessiones & bona temporalia.

D Item, vtrum credat, quod laicis ipsa ab eis auferre potestate propria non liceat, immo quod sic auferentes, tollentes & inuadentes bona ipsa ecclesiastica, sint tanquam sacrilegi puniendi, etiam si male viuerent personæ ecclesiasticæ bona huiusmodi possidentes.

Item, vtrum credat, quod huiusmodi ablatio & inuasio cuiusque Sacerdoti, etiam male viuenti, temere vel violenter facta vel illata, inducant sacrilegium.

Item, vtrum credat, quod liceat laicis vtriusque sexus, viris scilicet & mulieribus, libere prædicare verbum Dei.

Item, vtrum credat, quod singulis Sacerdotibus libere liceat prædicare verbum Dei, vbicunque, quancumque & quibuscumque placuerit, etiam si non sint missi.

Item, vtrum credat, quod omnia peccata mortalia, & specialiter manifesta, sint publice corrigenda & extirpanda.

Volumus in super ac statuimus & decernimus, quod si quis per secretam informationem per vos recipiendam, vel aliàs repertus fuerit infamatus seu specus de quacunque specie hæresis, pestifera sectæ, vel doctrinæ pestilentium Ioannis Vaicless, Ioannis Hulfz, & Hieronymi de Praga, Hæresiar-
charum prædicatorum, aut de fouendo, receptando, defendendo præfatos damnatos homines, dum viuerent in humanis, vel ipsorum perfidos sequaces & pseudodiscipulos, aut ipsorum erroribus credendo, pro ipsis defunctis vel aliquo ipsorum post obitum orando, uel inter catholicos nominando, & defendendo, uel ipsos ut sanctos colendo, prædicando, uel adorando, uel aliàs circa eos suspecte agendo, citetur per uos seu alterum uestrum personaliter coram uobis seu altero uestrum compariturus, semotis procuratore, & aduocato, responsurus medio iuramento per ipsam sic (ut prædictum est) corporaliter præstito, de plena & mera ueritate dicenda super prædictis articulis, seu eorū singulis uel alijs opportuis, secundum exigentiam casus & occurrentium circumstantiarum, ad arbitrium uestrum, & prout uobis seu alteri uestrum uidebitur expedire, uel aliàs contra eosdem ipsorum singulos, (prout præsentibus exprimitur) uel aliàs canonicè procedatis.

Suspectus de hæresi aut diffamatus citetur personaliter de fide responsurus.

Concilium Tridentense, 4. 4.

Hæretici & eorum complices diligenter inquiri & corrigendi iuxta canonicas sanctiones.

Conuicti de hoc crimine publice abiurent, & qualis abiurationis forma.

¶ c. v. officii. & compendii. de hære. lib. 6. Eyme. 3. par. 9. 74.

Ne non præsentibus litteris exclusis articulis & interrogatorijs superius positis atque obmissis, in ciuitatibus, diocæsi- bus, terris & locis alijs vbi tute fieri poterit auctoritate nostra solenniter publicetur & publicari faciatis omnes & singulos hæreticos huiusmodi, necnon sectatores ipsarum hæresum & errorum vtriusque sexus, tenentes & etiam defendentes eosdem, aut hæreticis ipsis quomodolibet publice vel occulte in diuinis vel alias participantibus, etiam si Patriarchali, Archiepiscopali, Episcopali, Regali, Reginali, Ducali aut alia quauis ecclesiastica vel mundana præfulgeant dignitate, necnon aduocatos & procuratores quoslibet, qui hæreticos huiusmodi aut eorum credentes sequaces, fautores, defensores & receptatores super crimine hæresis aut credulitatis, sequelæ fautoris, defensionis & receptationis huiusmodi defenderint, excommunicatos singulis diebus Dominicis & festiuis in præsentia populi nunciatis, & per alios nunciari faciatis. Et nihilo minus contra eosdem omnes & singulos vtriusque sexus, huiusmodi errores tenentes, approbantes, defendentes, dogmatizantes, ac fautores, & receptatores & defensores eorundem, exemptos & non exemptos, & quemlibet ipsorum, cuiuscunque dignitatis, status, præminentia, gradus, ordinis vel conditionis (vt præfertur) existat, auctoritate nostra diligenter inquirere studeatis, & eos quos per inquisitionem huiusmodi diffamatos, vel per confessionem eorum seu per facti euidentiam, vel alias huiusmodi hæresis & erroris labe resperfos reperieris, auctoritate prædicta etiam per excommunicationis, suspensionis & interdicti; necnon priuationis dignitatum, personatum & officiorum, aliorumque beneficiorum ecclesiasticorum ac feudorum, quæ a quibuscunque ecclesijs, monasterijs ac alijs locis ecclesiasticis obtinent, ac etiam honorum, dignitatum secularium, ac graduum scientiarum quarumcunque facultatum, & per alias penas sententias, & censuras ecclesiasticas ac vias, & modos quos ad hoc expedire seu opportunos esse videtis, etiam per captiones & incarcerationes personarum, & alias penas corporales, quibus hæretici puniuntur seu puniri iubentur, aut solent iuxta canonicas sanctiones. Similiter & clericos ipsos & ecclesiasticos, vsq; ad degradationem inclusiue, si eorum culpa ac pertinacia vel rebellio id exigat aut requirat, corrigatis & puniatis, ac diligenter corrigi & puniri faciatis; necnon contra eosdem, ipsorum, laicorumque bona secundum canonicas sanctiones & legales, contra hæreticos & eorum sequaces editas, quibus eosdem sectatores siue sequaces subiacere decernimus, animo eosdem cõsurgatis iuxta modum & formam supradictos. Et qui de præmissis hæresibus vel articulis vel aliquo præmissorum infamati fuerint, ad arbitrium vestrum se purgare teneantur. Alij vero qui per testes seu propriam confessionem vel alias legitimas probationes conuicti fuerint de prædictis hæresibus vel articulis vel aliquo præmissorum, eosdem articulos errores solenniter & publice reuocare, abiurare, penitentiam condignam, etiam ad immutationem (si delictum exigerit) subire cogantur; necnon quod errores & hæreses huiusmodi cuiuscunque generis vel speciei censeantur, de cetero verbo, nutu vel facto non fovebunt, seu alios ad credendum illis verbo vel facto, publice vel occulte, directe vel indirecte, aut alio quouis modo inducent, sufficientem & idoneam cautionem præstare teneantur. Quod si forsitan eosdem articulos solenniter & publice reuocare & abiurare, & penitentiam condignam, etiam ad immutationem perpetuam vel temporalem iuxta vestra discretionis arbitrium sine dilatione subire, ac sufficientem cautionem quod errores & hæreses ipsas de cetero non tenebunt nec fovebunt, nec alios ad credendum vel verbo vel facto, publice & occulte, directe, vel indirecte, vel quouis quæsito colore inducant, præstare, seu aliquid præmissorum facere voluerint, extunc contra ipsos iuxta qualitatem errorum ac delictorum suorum (etiam si expedit) tanquam contra hæreticos aut hæretica labe resperfos, auctoritate nostra iuxta canonicas & legales sanctiones summarie & simpliciter ac de plano sine strepitu & figura iudicij & etiã ex officio, appellatione, seu appellationibus quibuscunque cessantibus, procedatis, ac ipsos iuxta eandem canonicas traditiones puniatis, etiam si opus fuerit, curia seculari relinquendo. Contradictores per censuram ecclesiasticam appellatione postposita, compescendo, inuocato ad hoc (si opus fuerit) auxilio eiusdem brachij secularis non obstantibus tam felicis recordationis Bonifacij Papæ viij. prædecessoris nostri, qua cauetur, ne quis extra ciuitatem & diocæsim suam, nisi in certis exceptis casibus, & in illis ultra vnã diætã, à sine suæ diocæsis ad iudicium euocetur, seu ne iudices à Sede Apostolica deputati, extra ciuitatem & diocæsim in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, siue alij uel alijs vices suas committere, aut aliquos ultra vnã diætã à sine diocæsim eorundem trahere præsumant, & de duabus diebus in concilio generali; quàm alijs quibuscunque constitutionibus Romanorum Pontificum, tam à iudicibus delegatis, quàm personis ultra certum numerum ad iudicium non vocandis aut alijs editis, quæ possint in hac parte vestra iurisdictioni aut potestati, eiusque libero exercitio quomodolibet obuiare, seu si aliquibus communiter uel diuisim ab eadem sic sede indultum, quod interdicti, suspendi, uel excommunicari, seu ultra uel extra loca ad iudicium euocari non possint, per litteras Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de uerbo ad uerbum de indulto huiusmodi & eorum personis locis & ordinibus & nominibus propriis mentionem, & qualibet alia dictæ sedis indulgentia generali uel speciali, cuiuscunque tenoris existat, per quam præsentibus non expressam uel totaliter non insertam, uestra iurisdictionis explicatio in hac parte ualeat quomodolibet impediri, & de qua cuiusque toto tenore de uerbo ad uerbum in nostris litteris habenda sit mentio specialis. Datum Constantiæ vij. Kalen. Martij, Pontificatus nostri anno primo.